ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KENTE AİDİYETLERİ VE SOSYAL BÜTÜNLEŞMEYE YÖNELİK BİLİNÇ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ ÜZERİNE BİR ÇALIŞMA: AĞRI İBRAHİM ÇEÇEN ÜNİVERSİTESİ İKTISADİ VE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ

Yrd. Doç. Dr. Buket ÇAKIR* Prof. Dr. Vedat DAĞDEMİR**

Özet

Bu çalışmanın amacı Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde okuyan öğrencilerin şehre aidiyet ve sosyal bütünleşmeye yönelik bilinç düzeylerini belirlemektir. 2013 Nisan ayında yapılan araştırmanın veri kaynağı İbrahim Çeçen Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi öğrencileridir. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket uygulanmıştır. Araştırma bulgularına göre, öğrencilerin şehre aidiyet duygularını üniversiteyi tercih etme nedenleri etkilemektedir. Öğrencilerin ve özellikle kız öğrencilerin çoğunluğu İbrahim Çeçen Üniversitesini kendi bölgelerinde ya da yakın bölgede olduğu için tercih etmiştir. İbrahim Çeçen Üniversitesi tercihler içinde ilk 15 arasında yer almaktadır. Üniversite Ağrı il sınırları içinden gelen kız öğrencilerin çoğunluğunun ilk tercihidir. Bulgular öğrencilerin üniversite memnuniyetinin şehre aidiyet duygularını etkilediğini göstermektedir. İbrahim Çeçen Üniversitesi öğrencileri tarafından benimsenmektedir. Ancak öğrencilerin şehre aidiyetleri henüz inşa aşamasındadır. Bu sonuç esas olarak ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarının karşılanması durumuna bağlıdır. Aslında öğrenciler doyurucu bir sosyal çevre talep etmektedirler. Bununla birlikte, öğrencilerin şehrin gelişimine yönelik sosyal sorumlulukları yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, İbrahim Çeçen Üniversitesi, Sosyal Kimlik, Sosyal Bütünleşme

A STUDY ON THE DETERMINATION OF UNIVERSITY STUDENTS' SENSE OF BELONGING TO THE CITY AND THE CONSCIOUSNESS LEVEL TO SOCIAL INTEGRATION: AĞRI İBRAHIM ÇEÇEN UNIVERSITY FACULTY OF ECONOMICS AND ADMINISTRATIVE SCIENCES

Abstract

The aim of this study was to determine the levels of sense of belonging and of consciousness of social integration to the city of the students which are studying at the Faculty of Economics and Administrative Sciences at Ağrı İbrahim Çeçen University. In April of 2013, the research data source İbrahim Çeçen University, Faculty of Economics and Administrative Sciences students. Questionnaire was used to collect data. According to the findings of reasons for choosing college affects students' sense of belonging to the city. The majority of students, especially female students of İbrahim Çeçen University have chosen to be in the area at or near their territory. İbrahim Çeçen University is among the top 15 in the preferences. The University is the first choice of the majority of female students from within the borders of Ağrı. Findings show that the university satisfaction for students affects their sense of belonging to the city. İbrahim Çeçen University is adopted by students. But, the sense of belonging to the city is under construction. This result depend mainly on the state of the met their economic and social needs. In fact, they are demanding satisfying social environment. However, social responsibilities of students for the development of the city are higher.

Key Words: Ağrı İbrahim Çeçen University, Social Identity, Social Integration

* Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümü bcakir@agri.edu.tr
** Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi vdagdemir@agri.edu.tr

1. Giriş

Üniversite bilgi üretimi yapmak ve bilgiyi nakletmek, topluma hizmet sağlamak ve daha kaliteli toplum oluşturmak gibi amaçları olan ve dolayısıyla ekonomik, sosyal ve siyasi yönleriyle sosyal yapıyı etkileyen bir kurumdur. Doğu Anadolu Bölgesinde yeni kurulan üniversitelerin öncelikli amaçları ve sorumluluk alanları da bu çerçevede şekillenmektedir. Kuruldukları şehrin, bölgenin ve ülkenin sürdürülebilir kalkınmasına ve gelişmesine katkı sağlama ve bölgenin ve kurulduğu şehrin sosyal refahını yükseltme amacındaki bu üniversitelerin kurumsal sosyal sorumluluk alanında önemli görev ve etkileri bulunmaktadır. Üniversiteler bulunduğu şehirden, bölgeye ve bir bütün olarak Türkiye'ye kadar uzanan zincirde sosyal gelişmeyi önemli ölçüde etkileme gücüne sahiptir. Şehre doğru bir coğrafik hareketlilik yaratan ve şehirle ve bölgeyle doğrudan sosyal etkileşime giren Üniversite, aynı zamanda bileşenlerini bulundukları şehre dâhil ederek bir sosyal kimlik kazandırmaktadır. Üniversite bileşenlerinin bulundukları şehrin, bölgenin ve tüm toplumun iyilik ve refahını yükseltmeye gönüllü olması ve diğerkâmlık, dürüstlük, çevre bilinci, sürdürülebilir kalkınma, kültürel zenginlik gibi ilke ve değerleri içselleştirmesi, Üniversitenin kurumsal sorumluluğuna katkı sağlayan etkenlerdir. Bu çalışma, üniversite bileşenlerinden biri olan öğrencilerin "üniversite öğrencisi" kimliği ile şehre aidiyetlerini ve bu aidiyetin bir göstergesi olarak bütünleşmeye yönelik sosyal sorumluluk bilinç düzeylerine ilişkin bir kanaat oluşturmak amacıyla Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi (AİÇÜ) İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde (İİBF) yapılmıştır. Araştırmadan beklentimiz, yerli ahaliyle bütünleşmesi çoğu zaman ya zayıf ve yüzeysel kalan ya da uzun zaman alan öğrencilerin yaşadıkları şehre aidiyetlerini etkileyen faktörlerin özellikle Doğu Anadolu Bölgesinde yeni kurulan üniversitelere emsal teşkil etmesidir.

2. Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

Türkiye'nin en doğusunda yer alan Ağrı, karasal iklimin en sert yaşandığı yerdir. Türkiye geneline göre sosyoekonomik gelişmişlik düzeyi hayli düşük şehirlerden biri olan Ağrı'da yaşam koşullarını ikliminin belirlediği ifade edilebilir. Şehir merkezinde küçük çaplı ticaret, küçük üretim, zanaatçılık ve hayvancılık gibi geleneksel ekonomik faaliyetler hâkim olmakla birlikte; formel ekonomi de gelişme göstermektedir. Gelişmekte olan imalat sanayii ve çoğalan işyerleri yanında; kırsal kesimde tahıl üretimi, büyükbaş hayvancılık ve arıcılık halen devam faaliyetlerdir. Sürekli göç veren şehirlerin başında gelen Ağrı'da Türkiye geneline göre, genç nüfusu ve bağımlı nüfusu oldukça yüksektir (SERKA, 2013:18–19). Yoksulluk ve yoksunluk yüksektir (Kaya, 2011). Şehirleşme oranının da yüksek olduğu Ağrı'da, sosyoekonomik yapının nüfusu emecek yeterlilikte olmaması süreçte "çarpık kentleşme" ortaya çıkarmıştır. Halen kentsel dönüşüm projesi kapsamında çalışmalar yapılmaktadır. Ağrı'nın kültürel açıdan en belirgin özelliği, aile, akrabalık ve aşiret bağlarına dayalı bir ataerkil düzende olmasıdır (Çimen, Çınar, Kaya, 2006). Ahali, kültürel açıdan farklılaşmamış ve geleneklerine bağlı eğilim göstermektedir. Gelenekler çerçevesinde sağlanan sosyal kontrol yüksektir. Yerli ahali yanında; başka bölgelerden ve illerden gelerek yaşamını sürdüren memurlar ve üniversite öğrencileri şehre heterojen özellikler katmaktadır.

17.05.2007 tarihinde Ağrı Dağı Üniversitesi Rektörlüğü adı altında kurulmuş olan ve 28.06.2008 tarihinde bugünkü adını alan AİÇÜ'nde daha önce Atatürk Üniversitesine bağlı olarak faaliyet gösteren ve 44 yıllık bir geçmişe sahip olan Eğitim Fakültesinden sonra sırasıyla Fen-Edebiyat, İktisadi ve İdari Bilimler, İslami İlimler, Patnos Mühendislik ve Doğa Bilimleri ve Eczacılık Fakülteleri açılmıştır. Üniversite bünyesinde halen Meslek Yüksek Okulu, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu, Doğubayazıt Meslek Yüksek Okulu, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ve Eleşkirt Celal Oruç Hayvansal Üretim Yüksekokulu faaliyet göstermektedir.

2011–2012'de örgün ve ikinci öğretim İşletme Bölümüne, 2012–2013'de örgün Kamu Yönetimi Bölümüne öğrenci alan İİBF, 2013–2014'de örgün ve ikinci öğretim İktisat Bölümüne öğrenci almaya başlayacaktır. Fakültenin Yönetim ve Bilişim Sistemleri, Uluslararası İlişkiler, Maliye ve Ekonometri bölümleri ise faal değildir. Halen Fakülte bünyesinde 7 öğretim üyesi ve 19 öğretim elemanı vardır. Örgün ve ikinci öğretim İşletme Bölümlerinde 89'ar; Kamu Yönetimi Bölümünde ise 50 olmak üzere

toplam 228 öğrencisi olan Fakültenin 2013–2014 eğitim öğretim yılında toplam öğrenci sayısının 500'e ulaşması beklenmektedir.

3. Bir Sosyal Kimlik Olarak "Üniversite Öğrencisi" Kimliğinden Şehre Aidiyet

Her sosyal yapıda çeşitli demografik, sosyokültürel ve sosyoekonomik özellikleri olan sosyal gruplar vardır. Sosyal grupların kendi içinde ve dışındaki sosyal gruplarla etkileşimleri sosyal ilişkileri, sosyal ilişkiler ise en büyük sosyal grup olan toplumun işleyişini sağlar.

Sosyal gruplar sahip oldukları rolleri, statüleri, değer yargıları ve inançlarının bilinciyle karşılıklı ilişki düzeni içinde bulunan ve ayırt edilebilen özellikler taşıyan topluluklardır (Chinoy, 1961: 82). Üyeleri, grubun ortak özellikleri temelinde aidiyet duygusu taşır. Kolektif kimliğin göstergesi olan bu aidiyet, kendini izole edilmiş hissetmeden, sempati duyarak grubun bir parçası olmak, grupla bütünleşmektir. Turner'a (1982: 7,15) ve Tajfel'e (1982: 2) göre, sosyal kimlik bireyin kendisi için duygusal ve anlamlı olan bir sosyal gruba üyeliğine ilişkin bilgisidir. Sosyal kimliğini birey, üyesi olduğu sosyal grubu dikkate alarak tanımlar (Turner, 1987: 30). Ancak bireyler kendilerini çeşitli sosyal grupların üyesi olarak da tanımlayabilir. Çoklu sosyal kimlikler çoklu aidiyetleri ifade eder. Bununla birlikte; çeşitli sosyal gruplar arasında kendine en yakın sosyal grubun kimliğini içselleştiren birey, "ben kimim, neyim?" sorusunun cevabını aidiyet duyduğu o sosyal gruba atfen verir.

Sosyal grup üyelerinin kendi aralarındaki bağlılıkları, ilişkilerinin dayanağı olan unsurlara ve ilişkilerinin yoğunluğuna göre değişebilir. Grup içi bağların sıkı olması hem sosyal bütünleşmeyi hem de kişisel gelişimi engelleyici ya da geciktiricidir. Nitekim Granovetter (1973), az sayıda insanla sıkı bir ilişki içinde olmak yerine, çok sayıda insanla tanışıp nispeten zayıf bağlantılar kurmanın daha iyi olduğunu söyler. Sabit ve sınırlı bir çevrede sürekli ve yalnızca birbiriyle iletişim halindeki bir grubun tüm üyeleri bir süre sonra birbirinden farksız hale gelir. Daha çok sayıdaki zayıf bağlantı ise, hareket ve iletişim kabiliyetini yükseltebilir ve farklı sorunlara farklı çözümler üretilebilir.

Sosyal ilişkiler neticesinde bizzat toplum içinde inşa edilmiş olan sosyal gruplar ve sosyal kimlikler birbirinden bağımsız ve kopuk değillerdir. Gündelik rutinlerini diğer grupların davranışlarını ve beklentilerini hesaba katarak sürdürürler. Sosyal gruplar arasında çeşitli sosyal değişkenlere göre benzerlik ve yakınlık olabileceği gibi, farklılık ve uzaklık da söz konusu olabilir. Bütünleşme, sosyal gruplar arasındaki sosyal mesafenin yakınlaşması ve grup düzeyindeki biz duygusunun toplum düzeyindeki biz duygusuna taşınmasıyla gerçekleşir. Ancak sosyal gruplar arasındaki bu sosyal mesafenin bütünün işleyişini aksatmaması da bütünleşme olarak görülmektedir (Erkal, 2009: 280). Toplum düzeyinde bütünleşme, sosyal grubun bütünleşmesini sağlayan ortak özellikler ile toplumun bütünleşmesini sağlayan ortak özelliklerin uyumu neticesinde sağlanır.

Her sosyal yapıda mevcut olan ve mesken, barınma ve yerleşme özelliklerini ve coğrafi koşulları kapsayan fiziki yapının en büyük bileşeni ise "mekân" kavramında ifadesini bulmaktadır. Bununla birlikte; mekân salt fiziksel bir yer değil; sosyal, bireysel ve ruhsal oluşuyla tamamen yaşamla ilgili, yaşamın geçtiği ve biçimlendiği yerdir. Şehir sosyal yaşamın ve alanların paylaşıldığı bir mekândır. Ahalinin şehirle olan ilişkisini gösteren aidiyet ise alt kültürel özelliklerin kaynaşmasını ve ortak birlikteliği sağlayan yegâne unsurdur. Bir şehre aidiyeti, göçmen olmak, kalış süresi, gelir, eğitim düzeyi, şehrin fırsatlardan yararlanma, yaşam deneyimleri, etkileşim halinde olduğu sosyal çevre ve yaptığı işin niteliği gibi birçok değişken etkiler (Bal, 1999: 35). Şehre yeni gelenler için aidiyet, yeni hemşerilik duygusunun oluşmasını gerektirir (Erkal, 2003: 226). Hemşerilik duygusu o şehirde yaşayanları kollamayı, korumayı, dayanışmayı ve bir bütün olarak görmeyi gösterir. Bu duygunun oluşmasını ise Şehrin içinde yaşayanlar tarafından rahatlatıcı, güven verici olarak algılanması sağlar. Şehirle kurulan güven ilişkisi, şehri benimsemeyi ve mahremine almayı; bir egemenlik alanı oluşturmayı ve kontrol edebilmeyi ortaya çıkarır. Egemenlik alanı ile mahremiyet arasında sıkı bir bağ bulunmaktadır. Mahremiyet bireylerle grupların diğer bireyler ve gruplarla ilişkilerinin kontrol edilmesine dayanmaktadır (Ilgın ve Hacıhasanoğlu, 2006: 61–62). Şehirle güven ilişkisi kuramayanlar ise bir mahremiyet ve egemenlik alanı oluşturamadığı gibi, sosyal dışlanma hissine de kapılabilirler.

Ortak bir amaç için birlikte yaşamayı kabullenip organize olunduğunda ve birlikte yaşamanın kuralları içselleştirdiğinde ise bütünleşme söz konusudur. Mekânın özellikleriyle bütünleşme örneğin şehirde fiziksel hizmetlerden, sosyal kurum ve örgütlerden yararlanma ve ortak davranış kurallarına uyma ile gerçekleşir.

Üniversite öğrencisi kimliğiyle bir şehre dâhil olmak ya da tersinden şehre üniversite öğrencilerini dâhil etmek; Baumann'ın (2006) dediği gibi, biri "yerleşik" diğeri "dışarlıklı" iki sosyal grubun karşılaşması anlamına gelir. Dışarlıklıların içeriye akın etmesi yerleşik ahali içinde huzursuzluk yaratabilir. Ancak grup dışı ilişkilerle geliştirilen sosyal etkileşim sayesinde daha büyük gruba örneğin şehre aidiyeti sağlayabilir. "Karşılıklı grup" adını verdiği bir başka grup sınıflandırmasından da söz eden Baumann, her şeyin karşılığını vererek uyum içinde yaşamın sağlanabileceğini belirtir. Şehir toplumuna dâhil olma bilinci yeterince gerçekleşmez ise sosyal ilişkilerde bir kopukluk ve topluma uyumsuzluk söz konusu olur.

Bourdieu'e göre, bireyin sosyal gruplardaki etkileşimleri ve eğilimleri sosyal süreçlerin dinamikleriyle kesiştiği yerde değişimin yönünü ortaya çıkarır (İlyasoğlu, Soytemel, 2002: 113). Burada sosyal grup üyelerinin etkileşim derecelerinin yoğunluğu ve grubun amacına uygun eylemleri söz konusudur. Grubun işleyişi sonucu ortaya çıkan eğilimlerin, süreçte hareketli olan eğilimlerle ortak noktada buluşması sosyal değişimin eğilimler yönünde olmasına olanak sağlayabilir. Sosyal grubun topluma yansıyan işletimleriyle değişimine yön verme etkisi, şehrin bazı özelliklerini değiştirme yeteneğine sahip olan Üniversite olgusunda somutlaşmaktadır.

4. Araştırmanın Materyali ve Yöntemi

Çalışmada incelenen veriler, 2013 Nisan ayında AİÇÜ İİBF öğrencileriyle yapılan anketlerden elde edilmiş, ayrıca gözlem, yüz yüze bireysel ve grup görüşmeleriyle desteklenmiştir. Eğilimleri ve nedenleri ortaya çıkaracak nicel ve nitel veriler sağlamak amacıyla 34 soru üzerinden yapılan anket tesadüfi örnekleme yöntemiyle örgün öğretimde okuyan 97 (% 68,8) ve ikinci öğretimde okuyan 44 (%31,2) öğrenciye olmak üzere toplam 141 öğrenciye uygulanmıştır. Ankete katılan öğrencilerin 63 (%44,7)'ü kız; 78 (%55,3)'i erkektir. Öğrencilerin şehre aidiyetlerini, üniversiteyi tercih etme nedenlerinin, üniversiteden memnuniyetlerinin, ekonomik ve sosyal ihtiyaçlarını giderebilme durumlarının ve üniversiteyi ve şehri geliştirmeye yönelik sorumluluk bilinçlerinin etkilediği varsayılmaktadır. Bu varsayımlar çerçevesinde Araştırmada katılımcıların geldikleri bölgenin, yerleşim yerinin ve Üniversiteyi tercihlerinin sosyal çevreye yönelik memnuniyet düzeylerini nasıl etkilediği sorgulanmış ve üniversiteye, şehre, bölgeye ve bir bütün olarak topluma yönelik aidiyetlerinin ve sosyal bütünleşmeye ilişkin sorumluluk bilinçlerinin düzeyine yönelik eğilimleri tespit edilmeye çalışılmıştır.

5. Araştırmanın Bulguları

Öğrencilerin "üniversite öğrencisi" kimliğiyle şehre aidiyet bağlarını, geldikleri yerleşim yerleri, AİÇÜ İİBF'sini tercih nedenleri, Üniversiteden, kaldıkları yerlerden, ihtiyaçlarını giderebilme durumlarından ve Ağrı'nın fiziki ve sosyal çevresinden memnuniyetleri ve sosyal bütünleşmeye ilişkin farkındalıkları etkilemektedir.

5.1. Öğrencilerin Geldikleri Yerleşim Yerleri ve ÖSYM Tercih sıralamasında AİÇÜ İİBF'nin Yeri

Öğrencilerin % 36,9'unu ve en büyük oranını Doğu Anadolu Bölgesinden gelenler oluşturmaktadır. Bunu sırasıyla Güney Doğu Anadolu bölgesinden (%27), Akdeniz Bölgesinden (%14,9) ve Marmara Bölgesinden (%9,9) gelenler takip etmektedir. Doğu Anadolu bölgesinden gelenlerin çoğunluğunu (% 53,8) Ağrı merkez ve il sınırlarından gelen öğrenciler oluşturmaktadır. Bunu Muş, Van ve Erzurum'dan gelen öğrenciler takip etmektedir. Güneydoğu Anadolu bölgesinden gelen öğrencilerin çoğunluğunu Urfa, Diyarbakır, Mardin ve Gaziantep'ten gelen öğrenciler oluşturmaktadır. Marmara bölgesinden gelen öğrenciler ise çoğunlukla İstanbul ve Bursa'dan gelmiştir. Akdeniz bölgesinden gelen öğrenciler ise çoğunlukla Adana, Hatay ve Kahramanmaraş'tan gelmiştir. Öğrencilerin cinsiyetleri açısından geldikleri bölgelere bakıldığında kız öğrencilerin çoğunluğunun %41,3'ünün Doğu Anadolu Bölgesinden gelmiş oldukları görülmektedir. Bunu % 20,6 oranıyla Güneydoğu Anadolu Bölgesi

izlemektedir. Öğrencilerin çoğunluğu (% 34,8) ilçe yerleşimlerinden gelmişlerdir. Bunu % 30,5 oranıyla şehir yerleşimlerinden gelenler, % 19,9 oranıyla büyükşehirden gelenler; % 14,9 oranıyla köy yerleşimlerinden gelenler oluşturmaktadır. Ağrı merkezden gelen öğrenciler, % 12,3 oranındadır. Ağrı il sınırları içindeki ilçe ve köylerden ise %6,8 oranında öğrenci gelmiştir. Ağrı merkezden gelen kız öğrencilerin oranı % 15,9; Ağrı il sınırları içindeki köy ve ilçelerden gelen kız öğrencilerin oranı ise %7,9'dur.

ÖSYM tercih sıralamasında AİÇÜ İİBF'nin yeri, çoğunlukla 2 ile 8. tercihler arasındadır. Başka bir ifadeyle; öğrencilerin çoğunluğu, AİÇÜ'ne, tercih sıralamasında ilk 15 içinde yer vermişlerdir. Öğrencilerin geldikleri bölgeye göre AİÇÜ İİBF'nin ilk tercih olma oranı, Doğu Anadolu Bölgesinden gelenlerde yüksektir. Bununla birlikte; Fakülte, Marmara Bölgesinden gelen 14 öğrenci içinden 4'ün de ilk tercihidir. Ağrı merkez ve Ağrı il sınırları içinden gelen kız öğrencilerin % 26,7'sinin ilk tercihi AİÇÜ İİBF'dir. % 73,4 oranındaki kız öğrencinin ise, ilk 15 tercihi arasındadır.

Öğrencilerin ve özellikle kız öğrencilerin çoğunluğu Üniversiteyi kendi bölgelerinde ya da yakın bölgede olduğu için tercih etmiştir. Bu bağlamda Bölgedeki üniversitelerin Bölge çocuklarına eğitim alanında fırsat eşitliği verdiği ve sosyal hareketliliğe katkı sağladığı ifade edilebilir.

5.2. Öğrencilerin AİÇÜ'den Memnuniyet Düzeyleri ve Nedenleri

Öğrencilerin % 34,8'i AİÇÜ'nden memnundur. Bu oranın % 13,5'si ise oldukça memnundur. AİÇÜ'nden memnun olmayanların oranı % 31, 9; kararsız olanlar ise % 33,3'dür. Memnun olanların neredeyse yarısını Doğu Anadolu bölgesinden gelen öğrenciler oluşturmaktadır. Bunu sırasıyla Güneydoğu Anadolu, Akdeniz ve Marmara bölgelerinden gelenler takip etmektedir. Ağrı ilinden gelen öğrencilerin çoğunluğu da AİÇÜ'den memnundur. AİÇÜ'nden memnun olmayanların sıralaması ise Doğu Anadolu, Akdeniz, Güneydoğu Anadolu ve Marmara bölgeleridir. Kararsız olanlar ise Güneydoğu Anadolu, Doğu Anadolu, Akdeniz ve Marmara bölgeleri olarak sıralanmaktadır. Öğrencilerin AİÇÜ 'den memnuniyet düzeyleri, geldikleri yerleşim yerlerine göre ise belirgin bir farklılık göstermemektedir.

Öğrencilerin yarısından fazlası AİÇÜ'deki sosyal ortamdan memnun olmadıklarını belirtmektedir. Öğrencilerin % 16,3'i AİÇÜ'de kendilerini yalnız hissetmekte; % 65,2'i ise bazen yalnızlık hissine kapılmaktadırlar. Üniversite yaşamının kendilerini sosyal ve kültürel yönden geliştirip geliştirmediğine yönelik algıları, % 36,2 oranındaki öğrenci için olumludur. Üniversite yaşamından çok şey öğrendikleri ve öğrenmeye devam ettiklerini söyleyen bu öğrencilere karşın; % 47,5'i umduğunu bulamadığını söylemektedir.

Öğrencilerin Memnuniyetlerinin Nedenleri: Öğrencilerin bir kısmı, AİÇÜ'nin gelişen bir üniversite olduğuna dikkat çekmekte; eğitim açısından bazı eksiklikler olsa da zamanla giderilebileceğini düşünmektedir. Öğretim üyelerinin bilgili, yerleşkenin çok güzel, çalışanlarının çok sıcakkanlı olduğu ifade edilmektedir. Fakültenin yeni kurulmasının ve öğrenci sayısının az olmasının kendilerine fayda getirecek daha fazla fırsat sağladığını belirtmektedirler. Zamanlarının çoğunluğunu Üniversite'de geçirdiklerini söyleyen bu öğrenciler, Üniversitenin sessiz sakin oluşu nedeniyle gelecek planları yapmalarına uygun bir ortam sağladığını, düzgün insanlarla bir arada olmaktan hoşlandıklarını ve Üniversitenin sosyal ortamının tatmin edici olduğunu belirtmektedirler. Bölge dışından gelen öğrenciler ise gelmeden önce bazı çekinceleri olduğunu, korktuklarını ancak gelip görüp tanıdıktan sonra bu duygu ve düşüncelerinden sıyrıldıklarını, şehir ahalisinden yana sıkıntı yaşamakla birlikte arkadaş çevresinden ve hocalarının ilgisinden son derece memnun olduklarını ifade etmektedirler.

Öğrencilerin Memnuniyetsizliklerinin Nedenleri: Öğrencilerin memnuniyetsizliğinin en önemli nedeni Ağrı'da yaşam kalitesinin düşüklük olmasıdır. Şehrin hava koşullarının olumsuzluğu, sosyal çevre ve sosyal yaşam alanlarının yetersizliği ve şehir ahalisinin duyarsızlığı gibi birçok etkenden söz edilmektedir. Diğer neden ise kalacak yerin sorun olmasıdır. Bu öğrencilerin çoğunluğu, Üniversitenin fiziki olarak güzel olduğu ama eğitim ve sosyal konular açısından yeterli olmadığı görüşündedirler. Eğitim imkânları ve kalite açısından kendilerini geliştirebilecekleri bir üniversite olmadığını

düşünmektedirler. Üniversitenin isminin çok önemli olduğunu, yeterince tanınmamış olmasının kariyerleri açısından dezavantaj olduğunu belirtmektedirler.

Öğrencilerin Kararsızlığının Nedenleri: Memnun olup olmamakta kararsız kalan öğrencilerin bir kısmı kampüs ortamından yana sıkıntıları olmadığını ancak hiç sosyal faaliyet yapılmadığından yakınmaktadırlar. Üniversitenin yeni kurulmuş bir üniversite olarak gelişkin durumda olduğu, ancak diğer üniversitelere kıyaslandığında dile getirilecek çok eksik olduğu, bunların en önemlilerinin ise sosyal, kültürel ve eğitim açısından eksiklikler olduğu belirtilmektedir. Sınıf arkadaşlarından ve hocalarından memnuniyetlerinin yoğunluğu dolayısıyla kararsız kalmaktadırlar.

Öğrencilerin çoğunluğu üniversitede sosyal yaşam ve tesis konusunu birinci derecede; eğitim sistemi ve kalite konusunu ise ikinci derecede önemli görmektedir. Sosyal ve kültürel konulardaki ihtiyaçlarını sosyal yaşam alanları ve sosyal aktiviteler olarak ifade etmektedirler. Sosyal yaşam alanları, şehirde sosyal açıdan yapabilecekleri çok kısıtlı olduğu için değerli görülmektedir. Sosyal aktiviteler yoluyla ise çeşitli bölge ve illerdeki üniversitelerin öğrencileriyle kaynaşmak istemektedirler. Eğitim sistemi ve kalite konusunda ise kariyer geliştirmeye yönelik girişimlerde bulunulmasını ve daha fazla özellikle Prof. ve Doç. unvanı olan öğretim üyeleri talep etmektedirler.

5.3. Öğrencilerin Kaldıkları Yerlerden Memnuniyet Düzeyleri ve Nedenleri

Öğrencilerin %34'ü özel yurtlarda; % 26,2'si kiralık evlerde; % 21, 3'ü ise devlet yurtlarında kalmaktadırlar.

Özel yurtlarda kalan öğrencilerin % 35,4'ü memnun; % 50'si memnun değil; % 14,6'sı ise kararsızdır. Memnun olmalarının nedeni, güvenli olması, temizlik ve yemek konusunda orta karar olmasıdır. Ancak çok yoğun program uygulamaları dolayısıyla kendilerine fazla zaman ayıramadıklarını belirtmektedirler. Memnuniyetsizliklerinin nedenleri ise yemeklerin yetersiz ve iyi olmaması, bazı şeyleri yapmaları için baskı yapılması, pahalı ve temiz olmaması olarak sıralanmaktadır. Özel yurtlarda kalan öğrencilerin bir kısmı, devlet yurdunda yer bulamadıkları için mecburen özel yurtlara gitmek zorunda kaldıklarını söylemektedirler.

Devlet yurdunda kalan öğrencilerin % 46,7'si memnun; % 36,7'si memnun değil; %16,6'sı kararsızdır. Devlet yurdunda kalmaktan memnun olanlar, maddi yönden uygun ve rahat olduğunu, yemekler dışında bir sıkıntılarının olmadığını, güvenli olduğunu ve arkadaşlık ortamının çok iyi olduğunu belirtmektedirler. Memnun olmayanlar memnuniyetsizliklerinin nedenlerini yemeklerin iyi olmaması, temizliğin olmaması, koşulların kısıtlı olması, su kesintisi ve sıcak su sıkıntısının olması, odaların kalabalık olması, ilgilerin sorumsuz ve ilgisiz olmaları olarak sıralamaktadırlar. Öğrenciler çoğunlukla halen kaldıkları gerek devlet gerekse özel yurtların iyileştirilmesini ve arada sırada gizli müfettişlerin gönderilmesini önermektedirler.

Kiralık evlerde kalan öğrencilerin çoğunluğu (% 59,5) halinden memnundur. Arkadaşlarıyla birlikte bir aile olduklarını ve özgür olduklarını söylemektedirler. Bununla birlikte memnun olmayanlar (% 32,4) ile kararsız olanlar (% 8,1) masrafların çok olduğundan, evde yaşamanın pahalıya mal olduğundan ve komşuların iyi gözle bakmadığından şikâyet etmektedirler.

5.4.Öğrencilerin Diğer İhtiyaçlarını Karşılama Durumu

Öğrencilerin çoğunluğu, sırasıyla kırtasiye, ders araç gereç, fotokopi vb., günlük besin ve giyim ihtiyaçlarını karşılamakta zorluk çekmektedirler. Parasal durumlarına baktığımızda sadece %8,2'si tamamen tatminkârdır. Orta derecede tatmin olanların oranı %30,8'dir. Hiç tatminkâr olmayanların oranı ise %30,1'dir. Harçlığını ailelerinin gönderdiği para ile sağlayanların oranı %27'dir. Hem aileden hem de burs alarak geçimlerini sağlayanların oranı ise % 24,8'dir. Sadece kredi alanlar % 9,9; ailelerinin gönderdiği para yanında kredi alanlar % 9,2'dir. Çalışan öğrencilerin oranı % 6,3'dür. Çalışan

öğrencilerin % 4,2'si İkinci Öğretim öğrencisidir. Çalışan öğrenciler içinde başka harçlık kaynakları olmayan öğrencilerin oranı ise, %2,1'dir.

Öğrencilerin Boş Zaman Etkinlikleri: Çoğunluğun bireysel olarak sıklıkla yaptığı etkinlikler sırasıyla kitap okumak, uyumak, ders çalışmak ve çarşıda dolaşmaktır. Grup olarak yaptıkları boş zaman etkinlikleri ise sıklıkla sohbet etmek ve kafeye gitmektir. Sinemaya gitmek, spor ve kır gezisi yapmak seyrek yapılan faaliyetlerdir. Çok seyrek olarak dernek/kurs faaliyetleri katılım olmakta ve özel günler düzenlemektedirler. Boş zamanlarında grupça hiçbir faaliyette bulunmayanlar ise % 10,6'dır. Ayrıca öğrencilerin % 70'i, sosyal ve kültürel etkinliklere katılmadıklarını belirtmektedir. Ağrı'da sadece Halk Eğitim Merkezinde yetersiz olmakla birlikte bazı etkinlikler yapıldığı ancak başkaca etkinliklerine katılacak herhangi bir kuruluşun olmadığı ifade edilmektedir.

5.5. Öğrencilerin Ağrı'daki Fiziki ve Sosyal Çevreden Memnuniyet Düzeyi

Öğrencilerin hemen hemen hepsinin şehrin fiziki çevresinden özellikle alt yapı, sağlık, ulaşım, konut, yeşil alan ve çarşı konularında yoğunlaşan şikâyetleri vardır. Yolların bozukluğundan, kaldırımlardan, elektrik ve su kesintisinden, şehrin dağınıklığından, düzensizliğinden, sokakların temizlenmemesinden, çöplerden, trafik lambalarının ve yaya geçitlerinin olmadığından, dışarıda rahat oturamadıklarından, yürüyüş yapamadıklarından, oturacak bir bank bulamadıklarından, yeşil alanlar, park ve bahçe, yeterli alışveriş imkânı sağlayacak bir çarşı, ailelerin gidebileceği kafe ve çay bahçesi, yeterli banka şubelerinin, ATM'lerin ve hastanelerde bakımın olmamasından yakınmaktadırlar. Türkiye'nin diğer şehirleriyle karşılaştıran öğrenciler Ağrı'yı "Türkiye'nin en büyük köyü" olarak tanımlamaktadır.

Öğrencilerin Sosyal Çevreyle İlişkileri: Çoğunluğu (%64,5) esnafla ilişkilerini iyi; 34,7 oranı ise kötü olarak nitelendirmektedir. Büyük çoğunluk şehir ahalisinin kendilerini gelir getiren bir tüketici olarak gördüklerini ve kendilerini sahiplenmediklerini belirtmektedirler. Öğrencilerin neredeyse yarısı; ahalinin kendilerine karşı duyarsız, ilgisiz ve güvensiz olduğunu ve toplumun ahlaki değerlerini bozan biri olarak gördüklerini belirtmektedirler. Bunun yanında; % 18,4'ü ise ahalinin öğrenciyi bilgi ve görgüsüyle çevreyi geliştiren biri olarak gördüğünü belirtmektedir. Ağrı ilinden gelenler ile diğer illerden gelen öğrencilerin şehir ahalisinin öğrenciyi nasıl gördüğüne ilişkin algı farklılığı yoktur. Öğrencilerin çoğunluğu şehir ahalisinin güvensizlik, sevgisizlik, saygısızlık, duyarsızlık ve bencillik gibi olumsuz tutum ve davranışlarıyla karşılaşmaktadırlar. Ağrı ilinden gelen öğrencilerin çoğunluğu ise ahalinin kendilerine güvenli, dürüst, sevgili, saygılı, yardımsever ve duyarlı davrandıklarını belirtmektedirler. Bununla birlikte; hem Ağrılı hem de Ağrı dışından gelen öğrencilerin çoğunluğu, ahalinin fedakâr olmadıkları, kurallara uymadıkları ve sorumluluklarının bilincinde olmadıkları konularında hemfikirdirler.

Kanaatimizce öğrenciler, sosyalleşme sürecinde şehirde yeni ilişkiler, davranışlar ve değer yargıları kazanırken, aynı zamanda şehir dokusunun bir parçası haline gelmektedirler. Ancak gelip geçici olma duyguları sosyal ilişkilerinde süreksizliğe neden olmaktadır. Şehir ahalisinin kendi içindeki sıkı ilişki ağı da Üniversite öğrencilerinin şehre aidiyetini olumsuz etkilemektedir. Üniversite öğrencileri, belirli bir kontrol ve mahremiyet düzeyinin korunduğu ve egemenliğin kurulduğu şehirde genellikle mevcut ahlakı bozacak bir tehdit olarak görülmektedir. Ancak öğrencilerin çoğunluğu tarafından ahalinin kendilerini kazanç kapısı olarak gördüğü algısına dayanarak ekonomik kaygının ahlaki kaygının önüne geçtiğini ifade edebiliriz. Moral anlamında ahlak, toplum içerisinde yerleşmiş, kabul görmüş, uyulması beklenen düşünce ve tutumları ifade ederek bir anlamda bütünleşmenin gereği olarak görülebilir. Ekonomi de sosyal bütünleşmeyi sağlayan temel unsurlardan biridir. Öğrenciler açısından da şehre aidiyet kazanmak ve şehirle bütünleşmek, ancak sevmek, sevilmek ve saygı görmek gibi duygusal ihtiyaçlarını; barınma, beslenme gibi ekonomik ihtiyaçlarını giderebilmeleriyle mümkün gözükmektedir. Öğrencilerin şehre aidiyetlerini, özellikle Üniversitenin ve şehrin sunduğu sosyal çevrenin beklentilerini karşılamaması etkilemektedir.

5.6. Öğrencilerin Sosyal Bütünleşmeye Yönelik Bilinç Düzeyleri

Sosyalleşme sürecinde "Üniversite öğrencisi" kimliği, işlevi açısından şehirde yaşayan öğrencinin kendisini nasıl tanımladığıyla; kiminle, neyle ortak değerler ve ilişkilere sahip olduğuyla ve bu özdeşleştirme neticesinde kendisini ötekilerden ayırt eden özelliklerinin neler olduğuyla ilişkilidir. Üniversiteyi kazanmak yanında üniversitenin fiziki ve sosyal çevresiyle etkileşimle de yakından ilişkili olan bu sosyal kimlik, üniversiteyle ilişkili tüm alanları ve değerleri ortak kabul ettiklerini, benimsediklerini ve bu algılarını eyleme geçirdiklerini ifade etmektedir. Öğrencilerin AİÇÜ'den memnuniyetlerinde Fakültelerindeki eğitim kalitesinin ve akademik personelle ilişkilerinin etkisi fazladır. Ancak Üniversite'nin sunduğu sosyal ortam yetersizdir. Buna rağmen öğrenciler Üniversitelerini ve Fakültelerini sahiplenmektedir.

Öğrencilerin şehre yönelik şikâyetleri yanında modern bir şehir özleminin öne çıktığı çeşitli önerileri de bulunmaktadır. Önerilerinin bir kısmı, şehrin derli toplu ve düzenli olması için planlamanın yeniden yapılması gibi büyük maliyet gerektirmektedir. Bir kısmı ise yağmur yağınca yolların su basmaması için yollara logar konulması, sokakların her gün temizlenmesi, her sokağa çöp kutusu konulması, trafik lambası, yaya geçitleri gibi düşük maliyetlidir. Ayrıca çoğunluk gezinti yerlerinin, ağaçlandırmanın, parkların ve çay bahçelerinin, çarşı, alışveriş ve eğlence merkezlerinin yapılmasını istemektedir. Ahaliye ağaç bilinci kazandırılması için toplu halde "fidan dikme şenliği" yapılması, "Gençlik Parkı" adı altında büyük bir park kurulması, ailelerin rahatça gidebilecekleri kafelerin açılması, yeni bir çarşı kurulması, alış veriş merkezi ve Pazar kurulması, tüketim mallarına etiket konulması, banka şubelerinin ve ATM'lerin artırılması, toplu taşımaya akılı kart sistemi getirilmesi önerilmektedir. Tek yaptıkları şeyin Cumhuriyet Caddesini turlamak olan başıboş, okumayan gençleri, topluma yararlı hale getirmek için iş imkânı yaratılması, kız çocuklarının okula gönderilmesi ve ahalinin eğitim düzeyini yükseltmek için bir şeyler yapılması, daha fazla etkinlik yapılacak kuruluşların olması, kursların açılması, tiyatro olması talep edilmektedir. Öğrenciler, şehrin gelişmemişliği sorununun kaynağında koşullardan çok, ahalinin bilinç düzeyinin düşüklüğünün olduğunu ifade etmektedirler. Ağrı'ya gelen üniversite öğrencilerinin ve kamu görevlilerinin sınırlı sürelerini doldurup bir an önce gitmek istediğini, bunun önüne geçmek için Ağrı'yı cazip hale getirmek gerektiğini söylemektedirler. Öğrenciler, şehrin üniversite öğrencilerine ekonomik ve sosyal açıdan ihtiyacının olduğunu düşünmektedirler. Ahalinin kendilerine daha fazla ilgi ve samimiyet göstermesini, sevgili ve saygılı davranmalarını, görgü ve nezaket kurallarına uymalarını, sahiplenmelerini; ahalinin öğrenciye olumsuz bakış açısının değiştirilmesini ve öğrencinin zarar değil fayda sağlayacağı bilincinin verilmesini istemektedirler. Bu düşüncelerini somutlaştırmak için Üniversite yönetiminden ve mülki amirlerden kendilerine sağlayacakları faydalar konusunda ön girişimlerde bulunulmasını, farklı düşüncelere saygıyı geliştirecek zemin hazırlanmasını, bilinç geliştirmeye yönelik paneller düzenlenmesini ve böylece ahaliyle yüzyüze ilişki kurmayı talep etmektedirler.

Öğrencilerin Üniversitelerini ve Fakültelerini geliştirmeye yönelik sorumluluk bilinçleri yüksektir. Fiziki ve sosyal çevreye ilişkin algıladıkları sorunlar ve bu sorunlara yönelik getirdikleri çözüm önerileri ise sosyal bütünleşmeye ilişkin bilinç düzeylerinin de yüksek olduğunu göstermektedir.

6. Öneriler

Hâlihazırda Şehirde etkin bir biçimde kendini güvende hissedemeyen öğrenciler üniversitenin sunacağı sosyal çevreye ihtiyaç duymaktadır. Sosyal yaşam alanları ve tesisler, hem şehirde sosyal açıdan yapabilecekleri çok kısıtlı olduğu için daha çok üniversitede zaman geçiren, hem de kendini yalnız hisseden öğrencilere sosyalleşme imkânı sağlayacaktır. Sosyal mekânların tasarımında ise sosyal yaşamla bireysel yaşamın uyumu için gerekli uygun ortamın sağlaması ayrı bir önem taşımaktadır.

Sosyal aktiviteler, öğrencilerin sosyal ve kültürel konulardaki ihtiyaçlarından en önemlisidir. Çeşitli yarışmalar, oyunlar, kültürel etkinlikler ve geziler, hem çeşitli bölge ve illerdeki üniversitelerin öğrencileriyle kaynaşmayı, hem de Üniversite bileşenlerinin sosyal ilişkilerini ve Üniversitelilik bilincini pekiştirmeyi sağlayabilir.

Üniversite aidiyet duygusunun oluştuğu ilk mekân olma özelliği ile şehre, bölgeye ve tüm topluma yayılan aidiyetin temelini teşkil etmektedir. Üniversite yönetiminin Üniversitenin bir bileşeni olarak şehri geliştirmek için girişimlerde bulunmak isteyen, çözüm arayan öğrencilerle iletişim kurması ve diğer öğrencilere emsal teşkil edecek ve motivasyonlarını artıracak faaliyetlere öncülük etmesi beklenmektedir. Öğrencilerin kendilerini gerçekleştireceği sosyal faaliyet alanı yaratılabilmesi, hem Üniversiteye ve şehre aidiyetlerini pekiştirecek; hem de özsaygılarını, saygınlıklarını ve yeteneklerini geliştirmelerini sağlayacak olanakların ortaya çıkmasına da zemin hazırlayacaktır.

Öğrencilerin kariyer geliştirmeye yönelik girişimlerde bulunulması ve daha fazla öğretim üyesi istihdam edilmesine ilişkin talepleri, kısa vadede çeşitli üniversitelerden dönüşümlü olarak gelecek öğretim üyelerinin ders ve seminerleriyle yerine getirebilir.

Öğrencilerin şehre aidiyetlerinin, ahalinin sosyal denetimi altında ve doğrudan ve yüz yüze ilişki ve etkileşim sürecinde hoşgörü ve dostça yaklaşımla gerçekleşeceği öngörülebilir. Üniversite öğrencileriyle şehir ahalisinin arasındaki sosyal mesafenin daralması ve hem ekonomik, hem de metaekonomik değerlere dayanan bir bütünleşme sağlanması için şehir ahalisinin Üniversite ve öğrencilerine yönelik ilişkilerinde daha hoşgörülü ve yardımsever tutum takınmaları yönünde bilinçlendirilmeleri gerekmektedir.

Üniversite, şehrin ilişkiler sistemini değiştirecek sosyal bir mekanizmadır. Ancak Üniversite yerleşkesinin zengin donanıma sahip, güvenli, temiz ve düzenli fiziki çevre oluşturması, Üniversite bileşenlerini de şehir ahalisinden farklı, şehrin sosyokültürel dokusundan uzak ve şehirde yaşayan diğer kesimlerinin varlığından habersiz kılabilir. Bütünden yalıtılmış mekânın, sosyalleşme sürecini ve sosyal bütünleşmeyi olumsuz etkileyeceği göz önüne alındığında şehrin tümüne yönelik iyileştirmelerin yapılmasının zorunlu olduğu ifade edilebilir. Bu süreçte şehrin sosyal yapısının değişimin getirdiklerini emecek ve kabullenecek karakterde olması bütünleşmeyi hızlandıran bir faktör olarak ele alınabilir.

7. Kaynaklar

Bal, Hüseyin, (1999), Kent Sosyolojisi, Fakülte Yayınları, Ankara.

Bauman, Zygmunt, (2006), Sosyolojik Düşünmek, Çev. Abdullah Yılmaz, 5. Baskı, Ayrıntı Yayınları, İstanbul.

Chınoy, Ely, (1961), Society, An Introduction to Sociology, Random House, New York.

Çimen, Adnan, O. Çınar, F. Kaya, (2006), "Ağrı İlinin Sosyo-Ekonomik Yapısı ve Yaşam Memnuniyeti Araştırması", Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt. 8, Sayı. 2, s. 49–68

Erkal, Mustafa E. (2003), Merkez Bina'nın Penceresinden, Derin Yayınları, İstanbul.

Erkal, Mustafa E. (2009), Sosyoloji (Toplumbilimi), 14.Baskı, Derin Yayınları, İstanbul.

Granovetter, Mark, (1973), "The Strenght of Weak Ties", American Journal of Scology, Volume 78, Issue 6, s.1360–1380.

Ilgın, Candan ve O. Hacıhasanoğlu, (2006), "Göç-Aidiyet İlişkisinin Belirlenmesi İçin Model: Berlin-Kreuzberg Örneği" itüdergisi/a mimarlık, planlama, tasarım, C.5, S.2, Eylül, s. 59-70.

İlyasoğlu, Aynur ve E. Soytemel, (2002), "Sosyolojik Bilginin Kaynağına Dönüşü Semt Girişimleri ve Sözlü Tarih Araştırmacılığı", İstanbul, Sayı. 40, s. 110–115.

Kaya, Faruk, (2011), "Ağrı Kent Profilinde Sosyo-Ekonomik Boyutlarıyla Kentsel Yoksulluk", Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt. 15, Sayı. 2, s. 219–242

SERKA (T.C. Serhat Kalkınma Ajansı), (2013), Ağrı'nın Sosyo-Ekonomik Durumu ve Uygun Yatırım Alanları, e-kitap, http://www.serka.gov.tr., Erişim Tarihi: 20 Ağustos 2013.

Tajfel, Henri, (1982), "Social Psychology of Intergroup Relations". Annual Revieıo of Psychology, 33, s.1–39.

Turner, John C., (1982), "Towards a Cognitive Redefination of the Social Group", Social Idendity and Intergroup Relations, Ed., H. Tajfel, Harvester Wheat Sheaf, London, s. 2-48.

Turner, John C., (1987), Rediscovering the Social Group: A Self Categorization Theory. Oxford: Basil Blakcwell.